

ботникам (ст. 19 Закона о защите персональных данных, ст. Конвенции №108/1981 Совета Европы для защиты лиц в отношении автоматизированной обработки данных личного характера) и контролирующим органам доступ к регистрам и к процессу обработки собранных данных. Доступ не может быть ограничен из-за соображений сохранения коммерческой, производственной или иной охраняемой законом тайны. Контроль может быть осуществлен не только Комиссией по защите персональных данных, но и Исполнительным агентством «Генеральной инспекции труда» как орган полного контроля над соблюдением трудового законодательства¹.

Гасвая О. В.,

старший викладач кафедри права Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», здобувач Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»
(м. Харків, Україна)

ЩОДО МІЖНАРОДНО – ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОПЛАТИ ПРАЦІ

Відповідно до ст. 9 Конституції України діючі міжнародні договори, згода на обов'язковість яких дана Верховною Радою, є частиною національного законодавства України. Якщо міжнародним договором або міжнародною угодою, в яких бере участь Україна, встановлені інші правила, ніж ті, які містить законодавство України про працю, то застосовуються правила міжнародного договору або міжнародної угоди (ст. 8–1 КЗпП України). Таким чином, в Конституції нашої держави і в Кодексі законів про працю України закріплений принцип пріоритету міжнародно – правових норм перед нормами національного законодавства.

Міжнародна правове регулювання праці – це встановлена міжнародними договорами (актами) система стандартів щодо регулювання праці, яку держави, що приєдналися до відповідного

¹ в этом см. Решение Суда, вынесенное 30.05.2013 г. в случае C295/21см. <http://eur-lex.europa.eu>. Записи рабочего времени включены в термин «персональные данные» ст. 2, б. 'а) Директивы 95/46, а также сбор, хранение и передача данных со стороны работодателя компетентным национальным органам в контроле рабочих условий – в природе «обработка данных».

міжнародного договору (ратифікували його), використовують в національному трудовому законодавстві. Суб'єктами міжнародно – правового регулювання праці є ООН та її спеціалізований орган – Міжнародна Організація Праці (МОП). Суб'єктами міжнародно – правового регулювання праці можуть бути різні об'єднання держав: Рада Європи, Європейський Союз, СНД. МОП була заснована урядами ряду країн згідно з рішенням Паризької конференції 11 квітня 1919р. з метою міжнародного співробітництва для усунення соціальної несправедливості шляхом поліпшення умов праці, у даний час МОП – одна зі спеціалізованих установ ООН. МОП покликана вирішувати такі завдання: розробка узгодженої політики та програм, спрямованих на вирішення соціально – трудових проблем; розробка та прийняття міжнародних трудових норм (конвенцій та рекомендацій) для проведення прийнятої політики у життя; допомога країнам – членам МОП у вирішенні проблем зайнятості та скороченні безробіття; розробка програм щодо поліпшення умов праці; розвиток соціального забезпечення; розробка заходів щодо захисту прав таких соціально вразливих груп трудящих як жінки, молодь, особи похилого віку, працівники-мігранти; сприяння організаціям найманих працівників і підприємців в їх роботі спільно з урядами щодо врегулювання соціально – трудових відносин. До речі, одним з таких актуальних для сьогодення документів МОП є «Меморандум про взаєморозуміння між Міністерством соціальної політики України, всеукраїнськими об'єднаннями профспілок та всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців та міжнародною організацією праці щодо програми гідної праці на 2012–2015 роки». Головна мета МОП, згідно цього документу, сприяти можливості отримання жінками й чоловіками гідної та продуктивної праці в умовах свободи, справедливості, безпеки та людської гідності. Програми гідної праці для країн (ПГПК) заохочують гідну працю як один із ключових компонентів політики й розвитку й, водночас, як національну політичну мету урядів та соціальних партнерів. Ця програма для країни виходить з міжнародних програм розвитку, таких як Цілі розвитку тисячоліття, а також Рамкової програми допомоги ООН (УНДАФ) на 2012–2016 рр.. ПГПК ґрунтується на Програмі «Україна для людей» (проголошеній Президентом України у червні 2010р.) та національних цілях розвитку, у цій програмі запропонована політика глибоких реформ і систематичної

модернізації країни, які охоплюватимуть усі сфери суспільного життя та всі напрями соціально-економічного розвитку. Вона передбачає забезпечення сталого економічного зростання і створення нових робочих місць. Її метою є підтримання макроекономічної стабільності високого рівня та якості життя українців та досягнення визнання країнами великої двадцятки України, як сучасної держави з конкурентоспроможною економікою ХХІ століття, яка втілює Європейську практику. Програма гідної праці для країни (ПГПК) є продовженням попередньої роботи із заохочення принципів гідної праці в Україні на основі тристороннього соціального діалогу, збалансованого підходу в політиці, поєднання економічного зростання та гідної зайнятості з соціальним розвитком та поліпшеними стандартами життя чоловіків і жінок. ПГПК буде сприяти досягненню поставлених Україною цілей розвитку й національних пріоритетів. На основі технічних консультацій з Групою технічної підтримки з питань гідної праці МОП та Бюро МОП у Центральній та Східній Європі Уряд й соціальні партнери України визначають пріоритети ПГПК. Для забезпечення ефективного виконання, моніторингу та оцінки результатів досягнення цілей щодо гідної праці в Україні розроблений план реалізації ПГПК для України на 2012–2015 рр. Відповідно до пріоритетів співробітництва між МОП та Україною на 2012–2015 рр., у Програмі встановлені основні результати, головні заплановані види діяльності та стратегії, потрібні для досягнення цілей та кінцевих підсумків.

Прийняття «Меморандуму про взаєморозуміння між Міністерством соціальної політики України, всеукраїнськими об'єднаннями профспілок та всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців та міжнародною організацією праці щодо програми гідної праці на 2012–2015 роки» є дуже вчасним і вдалим для нашої країни. Передбачення програмою забезпечення сталого економічного зростання і створення нових робочих місць, підтримання макроекономічної стабільності високого рівня та якості життя українців – позитивна і своєчасна мета МОП у соціальній і трудовій сферах.

Базові положення у міжнародній сфері правового регулювання праці: соціальна справедливість, економічне зростання, економічна та соціальна політика, концентрація зусиль між соціальним прогресом та економічним зростанням, – це ті основні важелі, якими повинні керуватися Парламент і Уряд країни.